

במדינה

(המשך מעמוד 12)

ירגיו את המנוצחים. כלומר, עשה חיים — כבוש יעדים.

כסף ירמיהו. סיפרה השבוע אילנה געש, אם לשלושה ילדים קטנים! „גדהמתי כש־תקלתי בצעיר המילחמה המקשט את קופס־סֶת המישחק. איך אנשים יכולים לעשות כסף בהנאה כזאת מדם חללי צה"ל? ה־מילחמה האכזרית הזאת צריכה להיות נושא לשעשוע? איפה מיישרד החינוך? איפה ה־צנזורה הוריה שלנו? מה רוצים פה. ללמד את ילדינו לשחוט יותר טוב? הרי זהו פשע מחריד!”

הגיב דויד בן־ארדוט. הוגה רעיון ה־מישחק הגאוני: „הגברת הזאת יכולה לה־גיד מה שהיא רוצה. מה יש. אי־אפשר כבר להראות לילדים איך נלחמים במ־ציאות? זה לא חינוכי? אני לא חושב.” בפתיחה לדף־ההסבר של המישחק, נא־מר: „החיללים האמיצים שלהמו — אי־פ־שרו לנו לחיות חיים חופשיים.” חופשיים להתעשר. גם על חשבון המתים.

דת

עם כופר ומופקר

בימים טרופים אלה וגו', כאשר כל בית ישראל הציונים חסרי־התקנה שוברים להם את הראש למה, ומה פתאום, ומה יהיה, ומי אשם, באה הישועה ממקור בלתי־צפוי. אנשי מושבת נטורי־קרתא שברוסלם פירסמו בימים אלה כרוז־שיטנה כיד הנאצה הטובה עליהם — בשם שמיים, כמו־בן — בזו הלשון:

אולת אדם תסלק דרכו (משלי י"ט). נמצאים אנו בעוה"ר במצב איום. בחוץ תשכל חרב, ומחדרים אימת מלחמה עול־מית, המאימת נוראות.

מי הם שגרמו, על הישוב בארצנו הק־דושה, מצב עכור זה?

הלא הציונים הכופרים, שהתקוממו: לבי גוד בד' ובתורתה, ולהמיר את עם ישראל, לעם ציוני לאומי, כופר ומופקר.

ולמטרה זו כבשו את השתלטותם על ארצנו הקדושה, שהיתה מיושבת על־ידי ערבים, ובוה העמדו את כל המדינות הערביות המסבכות את ארצנו הקדושה על כל גבולותיה סביב, יחד עם כל העם הערבי המגיע למאה מיליון עד קצות ה־עולם, שהיו אויביו ולוחמיו. שלבד הע־ביה על פי ד' שבוה, ועל השבועות ש־השביע הקב"ה את ישראל, שהוחרנו גנד זה בנוראות.

כל מי שיש לו מוח בקדקדו, הי־יכול להבין מראש: מה תהינה התוצאות של כבוש השתלטותם זאת.

הכל היו יכולים להבין שאין זה אלא צעד חוסר אחריות הנובע מתאווה הבור־ערת לעקירת הדת והאמונה מעם ישראל, ועתה בהמצאנו במצב עכור איום ונורא זה, כאילו נשאלים אנו מעצמנו: על מה עשה ד' ככה לנו. שנמצא בגורל אחד, יחד עם הציונים הכופרים משתלטי המ־דינה הלא צרינו הם, יותר ממה שהערבים מוצאים כי צוררים הם להם. כי בינם ובין הערבים הוא: השתלטות המדינה. אבל עלינו הלא עמדו לעקור את תורתנו ו־אמונתנו היקרה לנו מחיינו.

ולמה אנו בגורל אחד אתם?!

התירוץ הוא: מפני שאותו הרגשת ה־מצב, שאנו מרגישים אותו עתה מפני המלחמה, המורגשת גם מבחינה הגופנית והגשמית. לא הרגשנו בשעה שאלפי רב־בות נפשות אחינו בני ישראל נשמדו על ידי הציונים הכופרים משתלטי המדינה לכפירה מינות והפקרות רח"ל. למרות ידי־ענתו: שגדול המחטיא את האדם יותר מההורגו לא הרגשנו את מציאותנו: שהננו בכפיפה אחת עם מתקוממים על ד' ועל משיח, ופוגי עורף להשבועות שהשביע הקב"ה את ישראל ואת הצפוי ח"ו על ידי זה, עם כאלה: שהניפו על הנהגתם המ־דינה בשם ישראל את דגל המרד בד' ובי־תורתו, ועתה נשאלים: למה עושה ד' ככה לנו?

ועלינו לבא חשבון: אולי בגלל זה הביא ד' עלינו את המצב. למען נקבל על עצמנו: שלא ניתן שוב את עצמנו להשאר בכפיפה אחת עם מתקוממים נגד ד' ותורתו, הי־עומדים על נפשות ישראל להשמדם, ועל עם ישראל להמירו ח"ו.

ואז ישקיף ד' ויראה ויבא לישועתה לנו, להוציאנו מפילה לאורה, ומעמק עכור לפתח תקו' וישלח לנו משיח צדקנו בבי"א.

ודי להכימא. נטורי קרתא של הנהגות ההדנית בארץ ישראל

ועוד מילחמה. הליכוד רוצה בממשלת ליכוד חדשה — ממשלה עם פושטי־הרגל של יום־הכיפורים שאותם משמיץ הליכוד בשצף־קצף. ממשלה כזאת תמנע מראש כל אפשרות לשלום, לפשרה, אפילו לרגעה זמנית. הליכוד ייצור מצב שיחייב גיוס טוטאלי, כוננות מתמדת לחי־דוש המלחמה — לא במשך שבועות וחודשים, אלא במשך שנים רבות.

האם אתה רוצה בזה?

להציל

את המערך

ומול האבסורד האחד — האבסורד השני.

מול הסכנה של עליית הליכוד, יש האומרים: הבה נציל את המערך! איזה מערך? הוא מדבר פתאום על שלום וחזור על סיסמותינו — אך הוא החליט שגולדה מאיר תמשיך בתפקידה אחרי הבחירות, שדין יישאר במקומו, שמיסמך גלילי נישאר בתוקפו! יש במערך הרבה אנשים טובים, שוחרי שלום. אבל לא הם שולטים במערך. הם נכנעו בשבוע שעבר כניעה מבישה. מי שמצביע עכשיו בעד המערך, נותן פרס לאנשים שהובילו לאסון, ושיובילו מחר לאסון חדש. כאשר אתה מצביע בעד המערך — אתה נותן רק שליש קול לשלום, ושני שלישים לגולדה ודיין.

צבא הקבע

של השלום

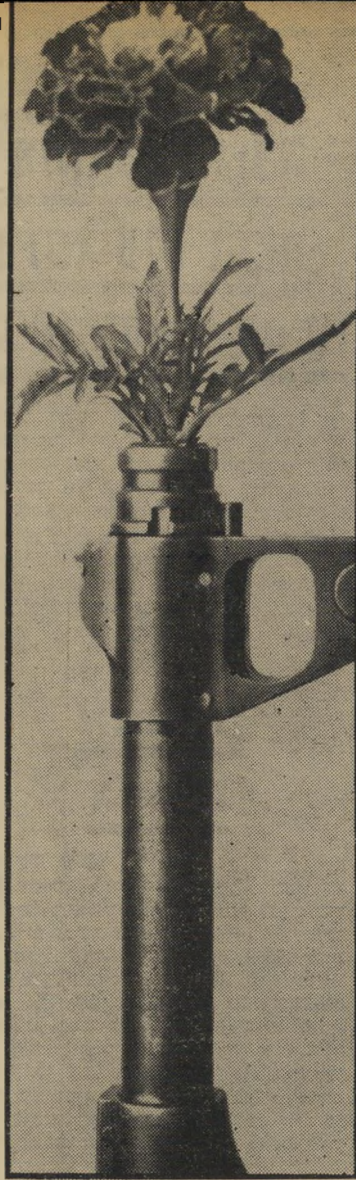
אם לא ליכוד ולא מערך — מה כן? יש דרך שלישית. הדרך שלנו. דרך ה־מרי. דרך השלום.

אם תצביע בעדנו, תעניש את המערך על המחבלים הפוליטיים והצבאיים, תדחה את דרך המלחמה של הליכוד, ותפעל למען השלום.

עכשיו? מיהו? בכנסת הבאה נתמוך בכל צעד של הממשלה העשוי להוביל לשלום. נעזור לבלום ולהדוף את הליכוד. נדרבן את אנשי־השלום במערך להקים מנהיגות חדשה, ונעזור למנהיגות זו. נדאג לניצול כל הזדמנות לשלום — — — כדי ש־אפשר יהיה להביא את הבחורים הביתה בהקדם האפשרי.

אנחנו צבא־הקבע של השלום. קול ה־ניתן לנו, הוא קול נטו לשלום. תן סיכוי לשלום. הצבע ש' — מרי — העולם הזה.

(דבריו של אורי אבנרי בשידור מטעם רשימת מרי — העולם הזה, ביום 11.12.73)

קול נטו לשלום

מעולם לא היתה מערכת־הבחירות כל־כך מוזרה, כמו הפעם.

רבבות גברים יצביעו הרחק מבתיהם, בין עצי המאנוג בדרום והרי השלג בצפון. הם שואלים את עצמם: מתי נחזור ה־ביתה? מה קורה למישפחות שלנו? מה קורה לפרנסה שלנו?

כולם נמצאים עדיין בהלם המלחמה. נגה האמונה בתפיסות של אתמול, ב־מנהיגים של אתמול.

הכל מלאים רגשות של זעם ותיסכול. איך לבטא זעם זה בסיום הבחירות?

יש אומרים: נצביע בעד הליכוד. הוא נגד הממשלה האחראית למחבלים הנור־איים. מוכרחים להעניש את המערך. לא ייתכן שאותם האנשים, הנושאים ב־אחריות לאסון, ימשיכו בתפקיד כאילו לא קרה כלום. אותה גולדה, אותו דיין, אותו גלילי.

האחריות

של הליכוד

הזעם מוביל לליכוד. האם זה הגיוני? אם אחראי דיין לאסון, הרי גח"ל ושותפיו אחראיים שיבעתיים. הם הפכו את דיין לאליל. הם התנגדו לכל ביקורת עליו. הם ישבו בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת, ואמרו אמן אחרי כל מעשיו ומחללו. 80 יום לפני המלחמה — 80 יום! — כאשר הצעתי בכנסת להטיל ביקורת על מערכת־הבי־טחון ולהקים מייד מועצה עליונה לביטחון לאומי, הם הצביעו נגד, יחד עם הפד"ל ול"ע.

אם משהו לא היה בסדר במערכת־הביטחון ביום־הכיפורים — גם גח"ל אחראי, גם הליכוד אשם.

אבל הרי המחבל לא היה רק צבאי. האסון לא היה קורה, לולא הזילזול באוייב. לולא האמונה שהערבים לא

שוים כלום, ולא מסוגלים לכלום. ש־אנחנו רוכבים על כל העולם. שאנחנו לא זקוקים בכלל לשלום. שכדאי יותר לספח שטחים ולהקים התנחלויות. ש־שארס־אלישיך חשוב יותר מן השלום. שאפשר לשבת מאחורי קווי־הביטחון ה־אידיאליים, במרכאות, ולא לעשות כלום — במקום לפתח יוזמות־שלום משלנו. האם רק גולדה, דיין וגלילי אשמים בכך? האם אין מנחם בגין אחראי באותה מידה? האם לא ישב גח"ל בממשלה, ועזב אותה מפני שהיא לא היתה די־קיצונית בשבילו? במשך שש שנים גזר־ליות, בהם היינו בשיא כוחנו ויכולנו להשיג שלום בתנאים הטובים ביותר, דחף מנחם בגין את הממשלה לעמדה נוקשה יותר ויותר.

האם עכשיו אתה תיתן לו פרס על כך? הרי זה יהיה שיא האבסורד! קול בעד בגין עכשיו הוא קול לחידוש האש, למלחמה — ועוד מלחמה —

שידורי רשימת מרי - העולם הזה:

ברד"ו:

- יום ה', 13 בדצמבר, שעה 13.55
- יום ג', 18 בדצמבר, שעה 18.05
- יום ה', 20 בדצמבר, שעה 18.10
- יום ב', 24 בדצמבר, שעה 18.05
- מוצ"ש, 29 בדצמבר, שעה 23.30

בטלוויזיה:

- מוצאי־שבת, 15 בדצמבר, שעה 20.00
- יום ה', 20 בדצמבר, שעה 20.05
- מוצאי־שבת, 29 בדצמבר, בשעה 20.00

אסיפות וחוגי בית פתוחים:

באר־שבע:	חולון:	ירושלים:
פעילים בכוח וכפועל מוזמנים להתקשר עם משה יהודאי, רח' ביאליק 116, פינת דרך אילת, טלפון 73417.	יום ה', 13.12.73 בשעה 20.30, חוג פתוח אצל מישפחת לחמן, רח' שרת 15.	יום ד', 12.12.73, כי־שעה 19.00, באולם נווה־ששנים, רח' בתי־הכרם 5.

גורי העולם הזה

התקשר עימנו — קבל חומרי־חסברה — רח' בר־כוכבא, 71, טלפון 283286/9, תל־אביב.

